

anses for en Skam at staa indenfor Disken eller sidde ved Pulten, og saa vil de ogsaa forhaabentlig kunne opnaa det samme Udbytte af deres Arbejde som Mændene.

„Sommerdrømme“ af Fru Edgrén. *)

Man læser Fru *Edgréns* sidste Bog med Interesse, ja endog med mere øjeblikkelig Fornøjelse end »Sande Kvinder«, men til Gjengjæld har »Sande Kvinder« det Fortrin, at der er mere Fasthed i Planen, Forfatterinden ved hvad hun vil. Med berettiget Indignation tager hun Parti for Individet imod Samfundet, og hun tager helt og holdent Parti. Ved en saadan Lejlighed kan man være uenige om Anskuelsen, om Standpunktet, men det gør Læseren godt at mærke, at Forfatteren har et fast Standpunkt, at der staar en helt sikker Personlighed bag Ordene.

Fru Edgrén hører til de Forfatterinder, som har Fantasi og Mod, og er end Situationerne i hendes Bøger sommetider lidt »gemachte«, saa er der paa sine Steder en Flugt, et Liv og en Energi i Fremstillingen, som lader os glemme det usandsynlige.

Fru Edgrén har stillet sig i Geled: Kvindesagen, Kvindens Ret, er hendes Fane, derfor er det gjerne Heltinden, som Interessen drejer sig om. Manden — Helten — og Bipersonerne ere i Reglen mere eller mindre ubetydelige.

I »Sommerdrømme« er det ogsaa den kvindelige Figur, Ulla, som interesserer. Hun er skildret med en sjælden Varme, Energi og Dygtighed. Vi se hende for os, vi tro paa hendes Geni og Kunstnernatur.

Manden, Falk, er ikke nær saa heldig, men det er ogsaa vanskeligt at samle vor Sympathi om en Mand, som paa en

*) Red. har ment at gøre Læserne en Tjeneste ved at give dem Lejlighed til at sé en saa betydelig Bog som Fru Edgréns »Sommersaga« bedømt fra forskellige Synspunkter; derfor Anmeldelse II af denne Bog.